

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII.

ZATURDAG den 29sten MAART 1845.

No. 13.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 20 Maart 1845.

ALZOO de persoon van **CHARLES B. DEBROT**, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf **ROBERT**, oud 23 jaren, zoon van **BERNADINA**, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vercichte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

's GRAVENHAGE. Volgens het verslag, op de 30ste algemeene vergadering van het Nederlandsch Bybelgenootschap onlangs uitgebragt, zyn ruim 15,000 Bybels en Nieuwe Testamenten uit het depot in dit jaar (1844) afgegeven en meestal hier te lande, doch ook gedeeltelyk in 's lands overzeesche bezittingen, verspreid. De ontvangsten bedroegen ruim f 50,000, waaronder ruim f 6000 aan legaten en buitengewone giften. Deszelfs agent op Java, **Gericke**, gaat steeds voort met de Javaasche bybelvertaling en zond *Exodus*, *Leviticus* en *Numeri* over; terwyl hy yverig voortwerkt aan de volmaking van zyn Javaansch en Nederduitsch woordenboek, dat hy voor druk en uitgave gereed maakt. Verder schenkt het genootschap zyne geldelyke ondersteuning aan **Dr. Onradi** te Curacao, tot het drukken van een deel des Nieuwen Testaments in de landtaal; aan de zending der Moravische Broeders te Suriname, tot het drukken van het Nieuwe Testament in het Neger Engelsch ten behoeve der neger-slaven; en nam hetzelve op zich het drukken en uitgeven eener Laag Maleische vertaling der psalmen, vervaardigd door Christenen te Soerabaya, onder toezigt van professor **Veth**, mede hoofdbestuurder. Het onderhield zyne betrekking met de bybelvereeniging aan de Kaap de Goede Hoop, met den zendingling **la Croix** te Calcutta; zond Oude en Nieuwe Testamenten aan den zendingling **Roskott** op Amboina, en bleef de scholen op Timor en Celebes, die by de bevolking toenemende gunst vinden, met geld ondersteunen. Het hoofdbestuur van het genootschap deed aan de synode der Nederlandsche Hervormde Kerk een gemotiveerd voorstel, om een' standaarddruk van den statenbybel naar de hedendaagsche taal en spelling te doen verschynen, ten einde paal en perk te stellen aan de onnaauwkeurigheid en willekeur, waarvan de meeste in de laatste jaren verschenen uitgave onmiskenbare bewyzen opleveren; ofschoon het wenschejyke, ja noodzakelyke daarvan erkennende, heeft de synode onraadzaam geoordeeld, dit werk te ondernemen. Men weet, dat het Britsch en buitenlandsch bybelgenootschap, door depôts, in eenige voorname steden opgerigt, en door marskramers, binnen eenige maanden de helft meer bybels hier te lande ver-

spreid heeft, dan het Nederlandsch genootschap in het geheele verloop jaar. Een onderzoek, of, naar aanleiding daarvan, ook het Nederlandsch genootschap, ter bereiking van zyn doel, nieuwe middelen kan en moet aanwenden, is aan eene commissie opgedragen.

EGYPTE. Ter gelegenheid der (sedert weder ingetrokkene) aftreding van **Mehemed-Ali**, levert de *Keulsche Zeitung* een overzicht der gesteldheid van Egypte en der uitzigten van dat land. Een tweede artikel van dit overzicht eindigt op de volgende wyze:

“Egypte zal een twistappel tusschen de mogendheden en het schouwtooneel van eenen oorlog worden, die ten lange laatste gebeuren moet. Men werpe slechts eenen blik op de landkaart. Engeland heeft drie gewichtige standplaatsen in de Middellandsche zee: Gibraltar, Malta en de Ionische eilanden. Deze verzekeren aan die mogendheid een overwigt op gemeld zeebekken, maar zy waarborgen haar geen ongehinderd verkeer met de parel harer koloniën, Oost-Indië. De zeeweg rondom Afrika heeft, sedert de invoering der stoomvaart, een groot gedeelte van deszelfs vroeger gewigt verloren en de oude, in het begin der zestiende eeuw verlatene handelsweg, haar vroeger belang herkregen.— Reeds **Napoleon** wist van hoeveel waarde Egypte voor Engeland is; van daar de in dat land gevoerde kryg, hetwelk men als een hoofdstation op den weg naar Indië beschouwen moet. Aanvankelyk heeft nu Engeland alles in het werk gesteld om **Mehemed-Ali** in zyn belang te trekken; het wilde hem geld tot den aanleg van het kanaal uit de Middellandsche naar de Roode zee voorschieten, en Londensche kooplieden waren voornemens, op hunne kosten eenen spoorweg van Alexandrie naar Suez aan te leggen. De onderkoning echter, wantrouwend gelyk hy was, en destyds by voorkeur tot de Franschen geneigd, wees al deze aanzoeken, van hoe voordeelig eenen kant men hem dezelve ook voorstellen mogt, van de hand. Engeland, ondertusschen, gaf zyn ontwerp niet zoo ligt op; aan de styve hardnekkigheid van den Oosterschen satraap zette het koelbloedige standvastigheid en berekening tegenover. Terwyl het den overgang over de landengte van Suez zocht te regelen en eenen overlandpost inrigtte, verschafte het zich, aan den mond dor Roode zee, de door hare ligging algemeen gewichtige vesting Aden, de sleutel dier zee, die aldus een nieuwe schakel in den vestingsketen tusschen Bombay en Londen werd. Nu ontbreken daarin nog twee ringen, Alexandrie aan de Middellandsche en Suez aan de Roode zee.— Is het wel denkbaar dat Engeland van deze twee alleen zal afzien? Men bedenke dat de voortduur en verdere groei van den Oostindischen handel, die andere handels-

treft, voor Engeland de eigenlyke levensvraag vormt, en dat aan eene veilige en snelle gemeenschap tusschen Indie en Engeland dit laatste niets minder dan alles gelegen is. Wy behooren ons te herinneren, hoe reeds in 1807 Engeland zoo wel Alexandrie als Rosette bezet had. Het wegnemen dezer plaatsen zou misschien tegenwoordig een Europeesch leger, een Fransch b. v. beletten, wanneer het reeds in Egypte tot ontvangst der aanvallers gereed stond; maar wie zal de Engelschen verhinderen het niet minder gewichtige Suez te nemen? En op het doen van zulk een slag zyn zy sedert lang voorbereid.

“Een magtige *beheerscher* van Egypte zou zich hiertegen te weer hebben kunnen stellen; daarom bombardeerden de Engelsche oorlogschepen de Syrische vestingen en hinderden de uitbreiding van des Pacha's magt. Zy lieten hem hunne magt gevoelen en ontnamen hem zyn oud vertrouwen op krachtadige ondersteuning van den kant van Frankryk. In de laatste drie jaren is nu Egypte door Engelsche reizigers letterlyk overstroomd geworden, aan den voet des Memnon's-zuil klapperen theekopjes en theeketels, en op den top der pyramiden drinkt men in styve grog op de welvaart en magt van Oud-Engeland. **Mehemed-Ali** berustte in hetgeen hy onvermydelijk vond, hy hield nu Englands zyde, en kort voor de laatste tooneelen in het paleis is het den nieuwen gouverneur-generaal van Indie, **Sir H. Hardinge**, gelukt een traktaat te sluiten, hetwelk Engeland boven alle andere zeemogendheden beslissend begunstigt en aan hetzelve alles toestaat, wat het Londensche kabinet in vrede tyd slechts immer kan wenschen. Wy kennen wel is waar den woordelyken inhoud van gemeld traktaat nog niet; doch, tot waardeering van hetzelve is genoeg, dat de Onderkoning zich door Engeland de regering voor zyne nasomelingen uitdrukkellyk heeft doen waarborgen. Deze vriendschapsdienst beantwoordt **Mehemed-Ali** daardoor, dat hy den Engelschen veroorlooft eenen spoorweg van Suez naar Kairo of naar Alexandrie aan te leggen, en te allen tyde, volkomen naar hun welgevallen, troepen uit of naar Indie door Egypte te laten marcheren. Hierdoor is Egypte met de daad een aan Grootbritannie onderhoorig vazallenland geworden. Het stelt zich tot de grootste mogendheid der wereld in eene soortgelyke verhouding als de Indische vorsten, en het eind daarvan zal aan den Nyl zyn als aan den Ganges. Van nu af aan is het land der *Pharaos* en der *Ptolemaeus* als een Britsch wingewest te beschouwen, en noch Frankryk noch Rusland zal in staat zyn den eenmaal gedanen stap terug te doen halen—ook dan niet wanneer zy hunne met ontzettende opofferingen uitgeruste vlooten aan het gevaar eener volstrekte vernietiging blootstellen. De Porte komt buitendien in geheel geene aanmerking.

KENNISGEVING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Maart 1845.

HET Bestuur dezer kolonie ervaren hebbende dat, ten aanzien der verschepingen van dit eiland van producten naar de havens van Noord America, moeijelikheden worden berokkend aan de consignatarissen, op grond dat die verschepingen niet vergezeld zyn gegaan van certificaten van oorsprong, afgegeven door eenen Consul der Vereenigde Staten, zoo brengt de ondergeteekende by deze ter kennis van alle belanghebbenden, dat, daar er geen Consul der Vereenigde Staten voornoemd, noch van eenige andere vreemde Mogendheid, op dit eiland is erkend of toegelaten, de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber dezer kolonie, in het belang van den handel, by beschikking van heden No. 138 heeft bepaald: dat alle facturen der van hier naar Noord Americaansche havens verscheepte goederen, door de handelaren op Noord America, voor zoo ver dezelve zulks mogen begeren, voor Zyne HoogEd. Gestrenge kunnen worden beëdigd en dat, van die beëdiging en de echtheid van het factuur, zoo wel, als van het niet aanwezig zyn op dit eiland van eenen erkenden Consul van voornoemde Staten, of van eenige andere Mogendheid, onder het factuur een bewys, vry van zegel en leges, gesteld en afgegeven zal worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Maart 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 5 April als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 14 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Maart 1845.

ALZOO de persoon van JACOB BEN-NEBROEK GRAVENHORST, alhier woonachtig, zich by rekweste aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen Brieven van Manumissie voor den hem in eigendom aankommenden slaaf JACOBUS, oud 51 jaren, zoon van SOLIANA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een ieder, die eenig regt of pretentie op den genoemden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Maart 1845.

ALZOO de persoon van HERMANUS KIKKERT, alhier woonachtig, in hoedanigheid van gesurrogeerde Executeur in den boedel en redder der nalatenschap van wylen LEONORA ESPERANTIA, Weduwe PASQUAL VIVAS, alhier gewoond en overleden, zich by rekweste aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen Brieven van Manumissie voor de navolgende den boedel der voornoemde Weduwe aankommende slaven als:

HOSEE, oud 54 jaren, zoon van NINA, PETRO, " 41 " " " KATO, GOOL, " 28 " " " SEBEL, RYNAS, " 26 " " " KATALINA, MARKO, " 67 " " " MARKITA, MARTI, " 51 " " " MARIA, MERCELINA, oud 56 jaren, dochter van LEONORA,

MARTINA, " 24 " " van MERCELINA en kinderen MARIA ROSARIA, oud 4 jaren en MARIA KAROLINA, " 2 "

KATALINA, oud 51 jaren, dochter van MARIA, MARIA, " 19 " " " KATALINA, OLFINA, " 16 " " " id.

SEBEL, " 57 " " van MARTHA, MARIA ENEES, oud 26 jaren, dochter van SEBEL en kinderen PHILIPPI MARTIS, oud 4 jaren en MARIA HIROMA, oud 2 jaren,

FRANCISCA, oud 21 jaren, dochter van SEBEL en kind PETRONA MARTINA, oud 2 jaren,

BREGITA, oud 23 jaren, dochter van SEBEL, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 31 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Twaalf Duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van f 1000.—met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene bijetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 28 Maart 1845.

De Administrateur van Financien, J. PH. BOSCH.

Inschryving voor Zout van Bonaire.

HET Gouvernement dezer kolonie zullende overgaan tot den verkoop by publieke inschryving van 50,000 vaten Zout van Bonaire, zoo wordt daarvan mits deze openlyke kennisgeving gedaan.

De bijetten van inschryving zullen ter Administratie van Financien worden aangenomen op den 14 April dezes jaars, tot des voormiddags te elf ure; kennende middeleryl de voorwaarden ter voorschrevene Administratie worden vernomen.

Curaçao den 28 Maart 1845.

De Administrateur van Financien, J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd Administratie van het fonds in 'sGravenhage trekken zal vier stellen Wissels: een van f 600 en drie, ieder van f 500, betaalbaar op twee maanden, en dat dezelve toegekend zullen worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by bijetten van inschryving, welke op aanstaanden Maandag, den 31 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekenden ter Griffie van de Regtbank der kolonie binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 28 Maart 1845.

De Boekhouder by den Raad voormeld, A. BEAUJON.

VOORTVLUGTIG.

DE Slavin SEVERINA, met haar kind MARIA, een meisje van 11 jaren oud, aankomende G. J. R. De Lima. Een ieder wordt by deze gewaarschouwd haar niet te herbergen, noch op eenige wyze, hoe ook geuaamd, behulpzaam te zyn in hare voortvlugtheid.

Curaçao den 28 Maart 1845.

De Prokureur des Konings, Mr. H. W. DE QUARTEL.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Jos. Curiel Jr.
Foliciana Martinez.
Anna Nippa.
J. B. Wolff.
D. Campo.

Curaçao den 28 Maart 1845.

De Commis, belast met de post-directie.

JOHN C. GAERSTE.

OPROEPING.

DE ondergeteekende, fungerende Weesmeester, roept hierby op, namens het Collegio der Wees Onbeheerde en desolate boedelkamer, al degenen, die eenige pretentien tegen den ab intestato boedel van wylen JUAN PEDRO MARTEN mogten hebben, om dezelve ter Weeskamer voormeld, uiterlyk op ultimo Mei e. k. in te leveren; wordende tevens de debiteuren aan dezen boedel verzocht om, vóór het verschynen van opgemelden termyn, betaling te komen doen.

Curaçao den 28 Maart 1845.

De fungerende Weesmeester voornoemd I. KIKKERT.

OP Zondag, den 23 Maart 1845, beviel voorspoedig van een Zoonje Mevrouw A. C. CAMBIASO, echtgenoot van VAN DEN WALL ARNEMANN.

** ONDERTROUWD.

WILLIAM SNITSER

EN

JOHANNA ELEONORA DELANOY.

Curaçao den 28 Maart 1845.

Stellende deze tot ~~vertrouwde~~ familie en vrienden.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

- Maart 20, ned. golet de Hoop, B. M. Spiro, Bonairs.
- — ned. golet Aurora, J. H. de Groot, St. Thomas.
- 22, venez. golet Constitution, J. E. Dominguez, Coro.
- — sp. golet Tres Hermanos, A. Torres, Manzanillo.
- — sp. golet Deux Amis, P. Rog, Aquin.
- — ned. golet Iberia, J. M. Bos, St. Jago de Cuba.
- — sp. golet Ulises, J. Roldos, Po. Rico.
- 25 amk. golet Orleans, W. G. Sogee, New York.
- — eng. golet Steadfast, J. Stephanson, Jamaica.
- — ned. golet Victoria, J. Torres, Coro.
- — ned. golet Grand Orient, H. Evertz, Aguadillo.
- 26, ned. golet Augustina, W. C. Jones, Jacneil.
- — ned. golet Idea, J. Thielman, Bonairs.
- 27, amk. golet Spartan, W. W. Rogers, Boston.

UITGEKLAARD.

- Maart 20, ned. bark Onderneming, C. Vos.
- — venez. golet Gran Maria, M. Morales.
- 22, deens. golet La Fama, M. P. Juliam.
- — venez. bark Anna Isabel, J. Jurado.
- 26, venez. golet Constitution, J. Dominguez.
- — venez. golet Gen. Borrás, E. Ramirez.
- 28, amk. golet Orleans, W. G. Sogee.
- — ned. golet Victoria, J. Torres.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

M A A R T 1845.

- L. K. Zaterdag den 1 te 5 u. 35 m. 'smorgens.
- N. M. Zaterdag den 8 te 2 u. 1 m. 'snachts.
- E. K. Zaterdag den 15 te 9 u. 17 m. 's avonds.
- V. M. Zondag den 23 te 3 u. 43 m. 's namiddags.
- L. K. Zondag den 30 te 0 u. 25 m. 's namiddags.

Met de aankomst van een vaartuig van Jacmel zyn alhier, in den loop der week, brieven van deze plaats ontvangen, welke vermelden dat de gevangen Generaal Acaau op vrye voeten en aan het hoofd van een leger van 1000 man gesteld is om naar de grenzen tegen de Dominicanen optrekken. Naar luid van deze brieven zou de President Guerrier Generaal Acaau in de gelegenheid willen stellen om zich verdienstelyk te maken. De President zou hem gezegd hebben, dat hy den rang, dien hy zich aanmatigt, nog niet verdiend heeft; dat hy al te gemakelyk aan denzelfen ge-

komen is, en dat hy thans in de gelegenheid zal gesteld worden om zich denzelve waardig te maken.

In *Le Manifeste*, eene Courant van Port Republicain van den 2 dezer zien wy, dat er onderhandelingen hangende zyn tusschen het gouvernement van Frankryk en dat van Hayti over de betaling der bedongene schadevergoeding.

Le Manifeste bevat de 4 zitting der Commissie, doch er werd echter nog niets bepaald aangenomen. Een der leden van de Commissie heeft voorgesteld, dat de betaling der schadevergoeding bepaald zou worden op zes tydperken van vyf jaren elk. In het eerste tydperk zou de republiek 'sjaarlyks betalen 1,500,000 fr.; in het tweede 1,600,000 fr.; in het derde 1,700,000 fr.; in het vierde 1,800,000 fr.; in het vyfde 2,400,000 fr.; en in het zesde 3,000,000 fr.

Een ander lid trachtte de fransche Commissarissen overtalen om dit voorstel aante nemen en zeide, dat zy vertrouwen moesten stellen in de trouw der haitiaansche natie en die van het gouvernement.

De fransche Commissaris, de Baron Las Cases, verlangde te weten welke waarborgen de republiek van Hayti dacht te geven aan de geldschieters in Frankryk ter betaling dezer termynen, en welke som 'sjaarlyks overgemaakt zou worden om de leening te delgen. Hierop is geantwoord: dat het gouvernement 'sjaarlyks een miljoen franken zal overmaken om die leening af te betalen.

Uit deze redenering blykt, dat het gouvernement der republiek van Hayti het voorstel gedaan heeft om in Frankryk eene geldleening te bewerkstelligen ten einde de aan Frankryk verschuldigde schadevergoeding te betalen.

Het blykt ook uit de beraadslagingen in deze zitting, dat er tevens onderhandeld wordt over een staatkundig traktaat, waarvan de artikels reeds in de vorige zittingen bediscuteerd zyn geworden; want een der leden zeide, by de opening der 4de zitting: "Wy zyn begonnen met het staatkundig traktaat; deszelfs inleiding en de artikelen zyn achtervolgend bediscuteerd geworden; myn gevoelen is, dat wy denzelfden weg volgen met het financieel traktaat. Een cyfer is voorgesteld geworden door de III. Plenipotentiarissen van Frankryk; er bestaat tusschen hen en ons een verschil van 20 millioenen; dit is de voornaamste zwarigheid; laat ons trachten dezelve eerst uit den weg te ruimen, alvorens tot andere zaken overtegaan."

Le Manifeste van den 9 dezer bevat een artikel, genomen uit de *Times* van den 22 January, waaruit blykt, dat de Republiek Dominicana eene leening van een miljoen ponden sterling gecontracteerd heeft in Londen tegen den interest van vyf ten honderd in het jaar; zullende de interesten alle zes maanden in Londen moeten betaald worden.

In het jaar 1815 vertrok de groote expeditie onder Morillo naar Venezuela; by derzelve aankomst te Margaritha overkwam dezelve een groot ongeval; het linschip *Pedro de Alcantara*, van 74 stukken geschut, dat de krygskas aan boord had, raakte in brand en sprong in de lucht. Men zal zich hier nog herinneren, dat de groote mast aan de noordkust van Curaçao kwam aandryven. Toenmaals heeft men eenig geld, dat aan boord was, opgedoken, en als er geen bedrog heeft plaats gehad, dan is dit gevonden geld zeer gering geweest by hetgeen aan boord was. Thans heeft zich in de Vereenigde Staten eene kompagnie gevormd met het doel om dezen gezonken schat optevisschen. Men is met het gouvernement van Venezuela hieromtrent overeengekomen, zullende hetzelfde eenige percenten, zoo wy niet mis hebben, een twintigste gedeelte van de opbrengst dezer onderneming hebben; en daar de toestellen om de onder water gezonkene voorwerpen optehalen, in deze tyden, zoo volkomen zyn, heeft men de beste hoop op een gunstigen uitslag.

Zouden er van de 18 linschepen en fre-gatten van de fransche vloot, die in de zeventiende eeuw naby het eiland Aves gezonken zyn, nog geene yzeren en andere metalen voorwerpen voorhanden zyn, wel-

ke men in gindsche tyden wegens de onvolkomene middelen niet heeft kunnen opvisschen? Daar men toch de duikerstoestellen naar deze zeestrecken moet brengen, zoo zou men dezelve niet alleen te Margaritha, maar ook op andere plaatsen, waar gezonken voorwerpen liggen, kunnen benuttigen.

Uittreksels uit de United Service Gazette van January.

AMSTERDAM, 26 Dec. "De centrale sectie der tweede kamer van de Staten Generaal heeft thans haar verslag over de ontwerpen van wet voor het straf wetboek, welke aan hare beraadslagingen, twee maanden geleden, onderworpen werden, publiek gemaakt.

"By meerderheid van stemmen, 33 tegen 11, is besloten: dat het voorgestelde stelsel van afzonderlyke opsluiting, by dag zoo wel als by nacht, met verrigting van geschikte arbeid, aangenomen zou worden.

"Vyf en dertig stemmen waren van gevoelen om de regering dringend aan te bevelen het aannemen eener wet ter verbanning van misdadigers naar de Nederlandsche kolonien; en dat deze straf beschouwd moet worden als eene straf tusschen de dood en de tuchthuisstraf, of als eene *pena proxima mortis*. Ingeval de leden der regering voor deze wyze van straffen niet mogten instemmen, voornamelys wegens de kosten, welke daardoor veroorzaakt worden, dan zouden zy er voor zyn om een stelsel intevoeren van levenslange gevangenisstraf in Nederland voor misdadigers, die, ofschoon zy niet geheel den dood mogten hebben verdiend, echter gevaarlyk zyn voor de maatschappy.

"By eene meerderheid van 36 tegen 8 stemmen werd besloten, dat de hoofdstraf behouden zouden worden, en by eene meerderheid van 37 tegen 7 dat bannissement, inzonderheid ten aanzien van staatkundige misdadigers, niet uit de wetboeken zouden uitgeschrapt worden.

"Er werd met eenparigheid van stemmen besloten, dat de kosten van criminele processen gedragen moeten worden door de veroordeelden, by wyze van boeten, in welk geval ook zulks doenlyk zy. Eenige leden waren echter van gevoelen, dat die kosten niet betaald moeten worden door de ter dood veroordeelden, aangezien anders hunne bloedverwanten en niet zy zelve daardoor zouden lyden.

"Ten aanzien van te pronkstelling van misdadigers waren de gevoelens zeer verdeeld. 21 leden waren tegen het opleggen dezer straf, in eenig geval ook, en van de 23, die voor het opleggen derzelve stemden, zagen velen liever dat dezelve oplegd wierde alleen aan misdadigers, die veroordeeld worden tot bannissement of tot levenslange gevangenisstraf.

"Er bestond tevens groot verschil van gevoelen ten aanzien van den duur van opsluiting in het tuchthuis. 20 leden stemden voor een maximum van tien jaren. Thans is die duur vry langer. Verscheidene leden waren van gevoelen, dat het tegenwoordige maximum van den duur van bannissement, namelyk 40 jaren, verkort moest worden; zy bleven echter in de minderheid. Daarentegen werd er aangenomen, dat het maximum van gevangenisstraf, wegens provocatie tot eenige misdaad, waarop de doodstraf of lange opsluiting gesteld is, zwaarder dan het tegenwoordige, dat is twee jaren, zou gesteld worden.

"De centrale sectie besloot haar rapport met het dringend verzoek aan het gouvernement om in de tegenwoordige zitting het gansche ontwerp van het lyfstraffelyke wetboek aan de beraadslagingen van de tweede kamer te onderwerpen, en om te gelyker tyd een nieuw tarief van justitie kosten intevoeren."

'sGRAVENHAGE, 20 Jan. "Ofschoon de *Staats Courant* van heden de benoeming van den Heer Rochussen tot den post van Gouverneur Generaal van Indiën nog niet aankondigt, zoo kunnen wy echter met zekerheid vermelden, dat de keuze van den koning op hem gevallen is. Hy is de 46ste Gouverneur Generaal, van den tyd af dat deze belangryke kolonie voor het Moederland gewonnen is door den moed en de yoharding der Hollanders."

ROTTERDAM, 20 Jan. "Wy vernemen, dat by een besluit van Zyne Majesteit er op den 17 February aanstaande, te Amsterdam, eene geldleening zal geboend worden ten bedrage van een millioen guldens, rentende 4 ten honderd, strekkende tot bestryding der kosten van het droogmaken van het Haarlemmermeer. Dit is de derde leening tot dat einde.

"Onze private brieven van China, gedagteekend het laatst van September, vermelden dat Z. M. brik *Arend*, in het begin dier maand van Macao was vertrokken met de Heeren Modderman en Rochussen aan boord, ten einde de noorderlyke havens van China, namelyk Chan-Hay, To-Choo, To-Ningpo en Amoy, te bezoeken. Deze Heeren zullen in deze nog zeer weinig bekende plaatsen opsporingen doen betrekke-lyk de belangen onzes handels."

Berigten van Madrid van den 7 January vermelden, dat de Senaat op dien dag de wet op de afschaffing van den slavenhandel aangenomen heeft.

De Heer Pritchard, voorheen Britsch Consul op de Georges en Societeits eilanden, met residentie in Otaheiti, zou in de maand January, als missionaris vertrekken naar de Samoas of navigators eilanden. Deze groep eilanden bevat de eilanden Upolu, Savaii, Tutuila, Manono, enz. en is gelegen ten westen van Otaheiti en de Societeits eilanden en ten oosten van de Fijii eilanden. De bevolking van dezelve wordt begroot op 60,000 zielen; terwyl die van Otaheiti en Societeits eilanden op slechts 20,000, van de Marquesas 15,000 en van de Hervey eilanden 18,000.

De *Nieuwe Zurichische Courant* kondigt aan, dat de Grootte Raad van Lucern bekend gemaakt heeft deszelfs definitive aanneming der schikkingen met de Jezuiten, welke den 5 January aanvang zouden nemen.

De *Courant van Manheim* vermeldt, dat het russische gouvernement deszelfs toestemming gegeven heeft tot het diepen desmonds van den Donau, ten einde dezelve bevaarbaar te maaken voor groote schepen.

De Salarissen van belgische Gezanten, Ministers, of staatkundige Agenten in vroeemde landen zyn als volgt: in Groot Brittanje 80,000 fr., in Frankryk 60,000 fr., in Nederland 50,000 fr., in Pruisen 50,000 fr., in Oostenryk 40,000 fr., by de duit-sche Confederatie 40,000 fr., in Italien 40,000 fr., in Turkijen 40,000 fr., in de Vereenigde Staten 45,500 fr., in Brazilien 21,000 fr., en 25,000 aan ieder in de volgende landen: Denemarken, Spanje, Griekenland, Portugal, Sardiniën en Zweden. Dezelfde som wordt verdeeld tusschen Hanover en de steden Hamburg, Labeck en Bremen.

DE FRANSCH KRYGSMAGT IN ALGERIE. De *Toulonnais* van den 14 December bevat den volgenden staat van de sterfte der troepen in werkelyke dienst en de daarby behoorende troepen der krygsmagt in Afrika. Troepen der afdeeling van Algiers, met inbegrip van de officieren van alle rangen, 37,000; troepen der afdeeling van Oran 29,500; troepen der afdeeling van Constantine 24,500; totaal 91,000 man. Manschappen en officieren met verlof en in de Hospitalen, van de drie afdeelingen 13,000; de sterkte der troepen in dadelyke dienst is dus 78,000 man. Stuks paarden, by de divisie van Algiers 5,000; by de divisie van Oran 7,600; by de divisie van Constantine 4,000; totaal 16,600. Stuks muilezels by de divisie van Algiers 2,500; by de divisie van Oran 1500; by de divisie van Constantine 1000; totaal 5000.

DE SIAMSCHE TWEELINGBROEDERS. De noord-amerikaansche nieuwspapieren beweren, dat het bericht van het huwelyk van de Siamsche Tweelingbroeders met twee zusters eene daadzaak is. Men dacht aanvankelyk dat dit bericht een verdictsel was; het tegendeel is waar; Mevrouw Chang en Mevrouw Eng hebben hare echtgenooten erfgenamen geschonken voor de namen en de bezittingen van Chang en Eng. Tevens wordt gemeld, dat, daar zy thans vaders van familie zyn en met een aangroeijend huisgezin, zy voornemens zyn hunne tentoonstellingen te hervatien.

ABD EL-KADER. In de *Politique*, een Brusselsche nieuwsblad, wordt het volgende niet onbelangryk artikel over Abd-el-Kader gevonden:

"Op het gezag van Werkelyk bestaande of naar hartelust verzonnen en gefabriceerde briefwisselingen heeft men gezegd, dat de keizer Abd-el-Rhaman, op het ontvangen der tyding van de neerlaag zynner armee aan de boorden van den Isly, door eenen panieken schrik bevangen, al de vredesvoorwaarden zoude goedgestemd hebben, welke de maarschalk Bugeaud hem had voorgeschreven, en dat hy, op de eerste aanvraag van den Franschen veldheer, 500 man zynner Moorsche kavalerie ter vervolging van den emir had afgezonden, met bevel hem dien gevankelyk op te brengen.

"In de eerste plaats diene hier eene voorafgaande opmerking: er bestaat in Marokko geen ruitery korps, uitsluitenderwyze uit Mooren of Negers zamengesteld. De effectieve sterkte der Marokkaansche ruitery is vyftig duizend man, de armee heeft tien duizend artilleristen, onder welke minstens zeven duizend afvallige Christenen uit Spanje worden geteld.

"Van alle tydingen, die in eene hoogmate by de Afrikaansche bevolkingen verbazing zouden wekken, zoude die eener uitlevering van Abd-el-Kader aan Frankryk door den keizer van Marokko, het meest met ongelovigheid niet slechts, maar ook het meest met bitteren spot worden begroet; in den geest van een Mahomedaan zal nimmer het begrip ontvankelyk zyn, dat Muley Abd-el-Rhaman den emir Abd-el-kader kunne uitleveren.

"Het is bekend, dat van alle vormen van godsvereering, die tot eene dweepende geestdrift vervoeren, het Islamismus diegenen is, onder welken de geloovigen het meest yverend, het meest onvoorwaardelyk volkomen aan de groote wetten hunner eeredienst onderworpen zyn; voor alle bedenkingen van staatkunde, voor de kracht van den krygsdegen, gaat by de Arabieren altyd de gehechtheid aan hetgeen de koran als groot, als eerwaardig heeft geheiligd, en, ofschoon van uit het Fransche gezigtspunt de keizer van Marokko eene hoogere stelling bekleedde dan de arabische veldheer Abd-el-Kader, is in het begrip van iederen Arabier Abd-el-Kader verre weg grooter, verre weg eerwaardiger dan de keizer van Marokko.—Abd-el-Kader is de natuurlyke afstammeling van den profect, en in hem vindt Abd-el-Rhaman een grooten, uit den godsdienstyver gepuitten steun.

"Wil men eenige trekken uit het leven van den Emir, die bewyzen, in welke achtting hy by de Mahomedanen staan?

"Onder de regering van den dey van Algiers verliet de jeugdige Abd-el-Kader zynen, in de gebergtten van Hachem Garabas wonende vader, Mahed-el-Eddin, om zyne eerste bedevaart naar Mekka te volbrengen; naby Algiers aangekomen, sloeg hy in de vlakke van Mustapha zyne tenten op. Spoedig ontving hy aldaar een brief van den dey Hussein, waarin deze hem op de allerdringendste wyze tot een bezoek uitnoodigde. Hy begaf zich naar den Kaskbeh, omstuwde door de geheele lyfwacht van Turken en Mooren, die hem het opperkleed (den *burnous*) kwamen kussen; Hussein, die sedert zes jaren nimmer meer uitging, begaf zich, om hem te ontvangen, naar de hoofpoort, en kuste hem de handen, waar na hy hem in de eerezaal binnenleidde, en hem zynen divan aanbod, op welke hy (Hussein) niet eerder wilde plaats nemen, dan na dat Abd-el-Kader zich er op had neergezet.

"De feesten, die ter dezer gelegenheid gevierd werden, duurden verscheidene dagen, niettegenstaande Abd-el-kader arabier en Hussein moor was. (Men weet, dat de Turken over de Arabieren eene wreede dwingelandy uitoefenen, en dat voor hen een Arabier weinig meer dan een hond is.)

"Maar Mahed-el-Eddin was groot door zyne heilighheid, en zyn zoon was het door de profetien, die hem aangekondigd hebben als de redder van het islamismus, die de christenen uit Algiers zoude verdryven.

"Mahed-el-Eddin was een zeer hoog vereerd emir der westelyke provincien geweest; zyn zoon, Abd-el-kader, volgde hem op, en de Marokkanen haastten zich,

hem hunne diensten aan te bieden, welke hy aannam; het is ook door de tusschenkomst van den keizer van Marokko, dat Abd-el-kader van de Engelschen handelsartikelen, oorlogsbehoefsten en wapenen kocht.

"In 1840 bevond ik my te Gibraltar, alwaar ik Noël Manucci vergezelde, die onder de Arabieren by den naam van Nathali bekend is; wy kochten er zeshonderd geweren en honderd centaars buskruid; alles voorkomende uit de Engelsche fabrieken. Het was de Engelsche Jood Carhisot, die ons deze leverancien deed, en de geweren waren gemerkt met het wapen van Groot Brittanje. Wy betaalden in wisselbrieven op zes maanden zigt, ten bedrage van 194,000 francs, welke som, op den vervallyd, door den emir werd voldaan. De middelen van vervoer werden ons door den koning van Fez, Sidi Mohammed, verstrekt.

"In de maand February 1841 zond Abd-el-Rhaman een renbode aan den emir, en vraagde van dezen, als eene goddelyke genade, het vloerkleed, waarop hy zyne gebeden verrigtte; in ruil zond hy hem een aantal prachtige Arabische zadels, die door den emir met geenen blik werden vervaardigd; maar deze laatstgemelde zond het vloerkleed aan den keizer, wiens zoons hetzelfde gedurende twee dagen in de groote moskee van Fez deed ten toon stellen; en de bewoners der gebergtten zelve togen op naar de stad, om het vloerkleed als eene heilige reliquie te vereeren.

"Abd-el-kader is sedert 1837 Kalifa van het keizerryk Marokko, dat is stedehouder des Keizers; in wisseling tegen deze waardigheid, verzocht Abd-el-Rhaman hem zynen geestelyken bystand.

"Reeds hiervoren heb ik gezegd, dat Abd-el-kader op de Marokkaansche volksstammen den grootsten invloed uitoefent; in zake van godsdienst geniet hy tot den hoogsten trap aller vertrouwen; zyn woord is dat des profeten, en men gehoorzaamt hem als God. De den Franschen onderworpen volksstammen zyn niet minder dweepend yverende voor hem, dan die, welke nog den kryg blijven voeren. Wilt gy daarvan het bewys? Toen ik jl. jaar te Mascara terugkwam, vroeg my de Kadi, die my kende, waarom ik eenen heilige verliet, en onder de honden kwamen wonen? "Ik betoonde hem myne gevoeligheid over deze woorden; hy antwoordde: "ik ben, het is waar, onderdaan der Franschen, maar ik ben den Christenen slechts onderdanig, omdat ik daartoe gedwongen ben; maar hart en gemoed be hoor ik nog den emir; ik zal altyd, zydelings, hem blijven dienen."

"Deze woorden van den Kadi moeten voor u niets bevreemdends hebben. Den 20sten Mei 1843, terwyl de hertog d'Aumale ons te Taghine aanviel, rookte ik Havannah sigaren, die acht dagen te voren te Algiers waren gekocht.

"Wel stellig zeker dus, zullen nimmer de Marokkanen den emir in de magt der Franschen overleveren, want, behalve de redenen, welke wy reeds hebben medegedeeld, is er in den koran een vers, dat niet slechts verbiedt hem over te leveren, maar dat bovendien aan de verraders den dood toezegt: dit vers luidt aldus:

"Lof zy Gode, amen!

"God alleen is groot, zyne heilige werken getuigen het, allen die niet het woord des Allerhoogste zullen aangehoord hebben, zyn verdoemd, dat zy, even als allen, die geene ware geloovigen zyn, met het zwaard worden verdelgd; dat de geloovigen, die met de ongeloovigen zullen omgang gehad hebben, even als zy behandeld, als de tygers van het woud gedood, en in het verblyf van den satan verbrand worden; dat de ware geloovigen hen verwerpen en van zich stooten; dat zy diegenen weldoen, die hen zullen gestraft hebben. God alleen is groot."

"De keizer kan dus den emir niet uitleveren; dit zoude, in het oog van al zyne onderdanen een gruwel zyn; het zou de val zynner regering wezen, de godsdienstig yverende Arabier heeft geloof in de profetien, en er bestaat eene profete, die beter dan eene armee en beter dan de woestyn Abd-el-kader tegen verraad zou beschermen. Zie hier deze profete:

"Hy zal dertig jaren emir blyven.—Hy zal Oran bemagtigen, en er zich drie jaren opsluiten zonder zigtbaar te zyn, deze drie jaren zal hy besteden in van God de noodige openbaringen te ontvangen om de Franschen uit Algiers te verjagen. Daarna zal hy zich naar Algiers begeven, en aan de poort Bah Azoon de christenen aanvallen, zyn geheiligd strydros zal er gedood worden, het bloed, dat uit de wonden van het Heilige Paard zal stroomen, zal de lucht onrein maken, en eene pest doen ontstaan, waarvan alleen de Mahomedanen van des emirs legerkamp zullen bevryd blyven, negen tiende gedeelte der christenen zullen door de pest omkomen, het overige tiende deel zal over de zee vertrekken, de emir zal de stad Algiers zuiveren, en daarna te Tunis gaan sterven."

"Deze wonderdadige profete zal intuschen bo waarlyk in vervulling kunnen komen, want in het gevecht van Djida, den 22sten Juny 1843, is het geheiligde strydros door de soldaten van het 56ste regiment onder aanvoering van den kolonel Gery, doodgeschoten geworden. Maar geloof daar om niet, dat de profete in minder vereering is gekomen: de dood van het heilige paard wordt aan eene onreine aanraking toegeschreven, en de profete behoudt hare volle kracht.

"Tot besluit dus: nimmer zal de keizer een man uitleveren, die voor hem geheiligd, die zyn geestelyke soeverein is, en wiens welwillendheid en gunst hy poogt te verwerven, zoo verre zelfs, dat wanneer de broeders van Abd-el-kader te Ouschara komen, Si Hamida hen, uit naam des keizers, den handkus toebrengt."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Maart 1845.

ALZOO de persoon van JACOBUS ASTERLING, alhier woonachtig, als generale gemagtigde van ADELAIDA ELLIS, wonende te Puerto Cavello, zich by rekwest aan den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen Brieven van Manumissie voor de slaavin NANCY, oud 20 jaren, en CATHALINA en haar zoontje LEONARD MARTIS, oud 4 maanden, aankomende vornoemde ADELAIDA ELLIS, zoo is het, dat de Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een ieder, die enig regt of pretentie op de genoemde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Griffie van de Regtbank.

KENNISGEVING.

KRACHTENS autorisatie van de Regtbank dezer kolonie, verleend by vonnis dd. 25 February dezes jaars, in zake CATHARINA ELIZABETH EMAN, contra haren echtgenoot SEBASTIAAN YRAUSQUIN, wordt hierby bekend gemaakt: dat by evengemeld vonnis, de band des huwelyks tusschen de genoemde CATHARINA ELIZABETH EMAN en SEBASTIAAN YRAUSQUIN bestaan hebbende, wegens moedwillige verlatting aan zyde van den laatstgenoemde, godisolveerd is, met admissie aan de eerstgenoemde, om, des versiezende, een ander huwelyk aantegaan; en dat de genoemde SEBASTIAAN YRAUSQUIN, als de schuldige party, daarby verklaard is, vervallen en verstoken te zyn van alle baten en voordeelen, die hem anders uit het tusschen hem en de genoemde CATHARINA ELIZABETH EMAN bestaan hebbende huwelyk toekwamen, en die by deswege zou hebben kunnen of mogen genieten.

Curaçao den 13 Maart 1845.

De Griffier by de Regtbank voormeld, A. BEAUJON.